

РЕШЕНИЕ

№ 4827

гр. София, 11.07.2014 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 3 състав,
в публично заседание на 09.06.2014 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Ива Кечева

при участието на секретаря М. Велева, като разгледа дело номер **14541** по описа за **2012** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 – чл. 161 от Данъчно - осигурителния процесуален кодекс (ДОПК).

Образувано е по жалба на [фирма], ЕИК[ЕИК], с адрес за кореспонденция: [населено място],[жк], [улица], чрез управителя Милла М., срещу Ревизионен акт № 1201116/02.05.2012 г., издаден от М. Г. П., на длъжност главен инспектор по приходите при ТД на НАП С., потвърден с решение № 2542/26.10.2012 г. от директора на дирекция “Обжалване и управление на изпълнението” – [населено място] (дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика” [населено място], считано от 01.01.2013 г.).

В жалбата са изложени съображения за незаконосъобразност на ревизионния акт, като издаден в противоречие с материалния закон, в частта на отказан данъчен кредит по фактури, издадени от [фирма], [фирма], [фирма] и [фирма] и в частта на допълнително начислен ДДС в размер на 3429,35 лв., със съответните лихви за забава. Твърди се, че органът, издал ЗВР е некомпетентен, поради което издаденият ревизионен акт е нищожен. Жалбоподателят сочи, че необосновано и в противоречие със закона издателят на ревизионния акт е приел, че липсват доказателства за осъществени доставки на услуги. Излага подробни аргументи по отношение на всеки един от посочените доставчици, като твърди, че са налице достатъчно доказателства, които показват, че между дружествата са осъществени реални доставки. Счита, че необосновано и в противоречие със закона е начислен 20 % ДДС за вътреобщностна доставка, осъществена към испанско данъчно задължено лице NUAS VERBIS SL, за

която притежава документите, предвидени в чл. 45 от ППЗДДС за удостоверяване на ВОД. Сочи, че дори NUAS VERBIS SL да няма валиден ДДС идентификационен номер, доставките са вътреобщностни по отношение на [фирма] и се облагат с нулева ставка. Иска се от съда да отмени ревизионния акт.

В съдебното производство жалбоподателят се представлява от адв. М., която излага подробни съображения за незаконосъобразност и необоснованост на РА в съдебното заседание и претендира разноските по делото.

Ответната страна – директорът на дирекция „ОДОП” – [населено място], чрез процесуалния си представител юрк. И. изразява становище за неоснователност и недоказаност на жалбата и моли да ѝ бъде присъдено юрисконсултско възнаграждение.

Административен съд София- град, след като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Със заповед за възлагане на ревизия /ЗВР/ № 1112578/04.11.2011 г., издадена от С. Т. К., на длъжност началник сектор „Ревизии” в дирекция „Контрол” при ТД на НАП С., изменена със Заповед № 1201116/08.02.2012 г., издадена от Е. А. В., на длъжност началник сектор „Ревизии” в дирекция „Контрол” при ТД на НАП С., е възложено извършване на ревизия на [фирма], за определяне на задълженията на дружеството по Закона за данък върху добавената стойност /ЗДДС/ за данъчни периоди от 01.12.2009 г. до 31.01.2010 г., от 01.06.2010 г. до 30.06.2010 г. и от 01.09.2010 г. до 30.09.2010 г. Издателите на ЗВР са упълномощени със заповед № РД-01-6/04.01.2010 г. на директора на ТД на НАП - С..

Ревизията е повторна по смисъла на чл. 155, ал. 4 от ДОПК и е образувана на основание решение № 1885/24.10.2011 г. на директора на дирекция О. С., с което предходният ревизионен акт № [ЕГН]/27.04.2011 г. е отменен в частта на установени задължения по ЗДДС за гореописаните периоди и административната преписка е върната на органа по приходите с указания за извършване на нова ревизия.

За резултатите от ревизията е съставен ревизионен доклад № 1201116/08.02.2012 г., връчен на ревизираното лице на 03.04.2012 г. В срока по чл. 117, ал. 5 от ДОПК дружеството не е подало писмено възражение.

Ревизията е приключила с оспорения в настоящото производство ревизионен акт № 1201116/02.05.2012 г., издаден от М. Г. П., на длъжност главен инспектор по приходите при ТД на НАП С., оправомощена със заповед за определяне на компетентен орган № К 1201116/27.03.2012 г. на органа, възложил ревизията.

С РА е възприета фактическата обстановка установена в РД, като са определени задължения по ЗДДС за довносяне общо в размер на 55 860,67 лв. вследствие непризнато право на приспадане на данъчен кредит по фактури, издадени от [фирма], [фирма], [фирма] и [фирма] и допълнително начислен ДДС в размер на 3 429, 35 лв. Определена е лихва за забава в размер на 12 154,29 лв.

Р. акт е връчен на управителя на ревизираното дружество на 10.05.2012 г. чрез изпращане на електронно съобщение по реда на чл. 29, ал. 4 и чл. 30, ал. 6 от ДОПК. Жалбата по реда на чл. 152 ДОПК до директора на дирекция „О.” – [населено място] е подадена чрез ТД на НАП С. на 23.05.2012 г. Между страните е сключено споразумение по реда на чл. 156, ал. 7 ДОПК (л. 32, том I), съгласно което срокът за произнасяне на решаващия орган е удължен до три месеца от датата на изтичане на срока по чл. 155, ал. 1 от ДОПК. В срока, продължен по реда на чл. 156, ал. 7 ДОПК,

директорът на дирекция „О.“ – С. се е произнесъл с решение № 2542/26.10.2012 г., с което е потвърдил ревизионния акт в оспорената част. Решението е връчено по електронен път на жалбоподателя на 31.10.2012 г.

По делото са приети писмените доказателства, представени с административната преписка, както и тези представени от жалбоподателя и ответника в хода на съдебното производство, описани и обсъдени по отношение на всеки един от доставчиците по-долу в съдебното решение.

В хода на съдебното производство е изслушано и прието заключение по допуснатата съдебно-счетоводна експертиза, изготвено от вещото лице С. Д. - К., което съдът кредитира изцяло като обективно, компетентно изготвено, съдържащо подробен отговор на поставените му задачи и неоспорено от страните по делото.

Относно фактурираните строително-монтажни дейности в хода на съдебното производство е изслушано и прието заключение по допуснатата съдебно-техническа експертиза, изготвено от вещото лице инж. В. Т. Г., което съдът кредитира изцяло като обективно, компетентно изготвено, съдържащо подробен отговор на поставените му задачи и неоспорено от страните по делото.

Жалбата до АССГ е подадена в срока по чл. 156, ал. 5 ДОПК, от надлежна страна и е процесуално допустима. Разгледана по същество е основателна.

Съгласно чл. 160, ал. 2 ДОПК съдът преценява законосъобразността и обосноваността на ревизионния акт, като преценява дали е издаден от компетентен орган и в съответната форма, спазени ли са процесуалните и материално-правните разпоредби по издаването му.

Оспореният ревизионен акт е издаден от компетентен орган по приходите – чл. 118, ал. 2 ДОПК вр. чл. 7, ал. 1, т. 4 ЗНАП. Със заповед № К 1201116/27.03.2012 г. на органа, възложил ревизията, М. Г. П., на длъжност главен инспектор по приходите при ТД на НАП С., е определена за компетентен орган по издаване на ревизионен акт на [фирма]. Обжалваният РА е издаден и в предвидената от закона форма – чл. 120, ал. 1 ДОПК.

Неоснователно е възражението на жалбоподателя за нищожност на РА. Ревизията е възложена със ЗВР № 1112578/04.11.2011 г., издадена от С. Т. К., на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С., оправомощена да възлага ревизии със заповед № РД-01-6/04.01.2010 г. на директора на ТД на НАП – С., т.е. от орган разполагащ с материална компетентност.

За установяване фактите и обстоятелствата от значение за извършваната ревизия, са предприети действия, описани в констативната част на ревизионния доклад, който по силата на чл. 120, ал. 2 от ДОПК е неразделна част от ревизионния акт. В хода на ревизията е установено, че през ревизирания период [фирма] е извършвало търговия с диворастващи гъби и горски плодове, доставяни за А., Ч., Германия, Испания, Франция, Ш. и Х., както и търговия с хранителни стоки чрез търговски обект в [населено място], кв. К.. На ревизираното дружество са връчени искания за представяне на документи и писмени обяснения с изх. № К. 6311/08.11.2011 г. и изх. № КПД1344/05.03.2012 г., в отговор на които са представени изисканите документи в съответните законоустановени срокове. На основание чл. 45 от ДОПК са осъществени насрещни проверки на преките доставчици на задълженото лице – [фирма], [фирма], [фирма] и [фирма], като всички искания за предоставяне на документи и писмени обяснения са редовно връчени на представители на дружествата и исканите доказателства са представени в срок.

Въз основа на представените в хода на ревизията и съдебното производство документи от оспорващия и неговите доставчици и изготвените съдебно-счетоводна и съдебно-техническа експертизи, които са приети по делото, се установява следното:

По доставки от [фирма]

С РА е отказан данъчен кредит за данъчни периоди м. 12.2009 г. и м. 01.2010 г. в общ размер на 41 117,85 лв. по 8 бр. фактури, издадени от [фирма], описани на стр. 7 от РА, с предмет разнообразни видове СМР.

В хода на ревизионното производство на доставчика е връчено ИПДПОЗЛ, в отговор на което са представени процесните фактури, дневни финансови отчети, хронология на сметка 4532, протоколи, обратна ведомост, уведомления по чл. 62, ал. 4 от КТ, придружителни писма за подаване на 18 бр. уведомления, справки-декларации, дневници за покупки и продажби. Наред с това са представени договор за СМР, приемо-предавателни протоколи обр. 19, фактури от [фирма], [фирма] и [фирма] за доставка на материали, 18 бр. трудови договори, договори за наем за обектите, на които са извършвани процесните СМР и счетоводни документи.

Установява се, че между жалбоподателя и доставчика [фирма] е сключен договор за извършване на строително-ремонтно дейности от 05.11.2009 г. с предмет извършване на СМР на следните обекти: магазин, кафене-сладкарница, складови помещения и дворно място в [населено място], кв. К. и офис в [населено място],[жк].

Към договора са представени 8 бр. протоколи за установяване извършването и заплащането на СМР обр. 19, подписани от страните, въз основа на които се установява видът и количеството на всички извършени строително-ремонтни дейности.

Представени са фактури, издадени от [фирма], [фирма] и [фирма] на [фирма], с предмет различни материали - дросели, пури, осветителни тела, прекъсвач, доставка на дограма, гипсокартон, латексна боя, ел. табло, гаражна врата, канални шахти, пвц врати, климатици и др.

Относно обектите, на които са извършвани СМР са представени 2 бр. договори за наем. Първият договор за наем от 25.06.2009 г. е сключен между жалбоподателя и ПК „Н. Б.“ и е с предмет отдаване под наем на имот в [населено място],[жк], съставляващ кафе-сладкарница и магазин за хранителни стоки. В договора страните са се договорили, че наемателят може да извършва ремонти и преустройства за негова сметка. Ревизиращият екип е извършил насрещна проверка на наемодателя - ПК „Н. Б.“. От дадените писмени обяснения от проверяваното дружество се установява, че за периода на стопанисване на имота от [фирма] са извършвани ремонти в склада и санитарния възел на магазина за хранителни стоки, изразяващи се в облицоване с гипсокартон, теракот на пода, поставяне на мивка, гърне, казанче, бойлер, фаянсови плочки и теракот в тоалетната.

Относно другия обект, находящ се в [населено място],[жк], на който са извършвани СМР, също е представен договор за наем, сключен на 05.01.2010 г. между жалбоподателя и Ю. Я.. Предмет на договора е отдаване под наем на имот – апартамент и гараж, находящ се в [населено място],[жк], [улица]. По делото е представен и проект за смяна на предназначението на апартамент в офис, ведно със скици, който не е обсъден и взет в предвид от органа по приходите.

От приетата по делото и неоспорена от страните съдебно-счетоводна експертиза се установява, че общата стойност по всяка от фактурите е начислена по синтетичните и аналитични счетоводни сметки като задължение към доставчика

[фирма].

Данъчната основа по фактура 249/28.12.2009 г. е осчетоводена като е дебитирана сметка 601-Разходи за материали 5736,00 лв., в т.ч. 2760 лв.-доставка и монтаж на канални шахти 3 бр., 2976лв.-доставка и монтаж на канални тръби 48 м., дебитирана е сметка 602-Разходи за външни услуги 25370,00лв., в т.ч.1015 лв. - очукване на вароциментова мазилка по стени, 3190 лв. - направа вароциментова мазилка, 417лв. - демонтаж на циментова замазка, 1196лв. - направа арм.цим.замазка, 2392лв. - направа теракотна настилка, 5928лв. - направа ръчен изкоп за канализация, 4056лв. - извозване пръст на 10км., 7176лв.- обратна засипка с пяс.-цим.фракт.

Данъчната основа по фактура 252/29.12.2009 г. е осчетоводена като е дебитирана сметка 601-Разходи за материали 8943,00 лв., в т.ч. 2700 лв.-доставка и монтаж ел.табла 3 бр., 579лв.-доставка и монтаж осв.тела 6 бр., 1164лв.-доставка и монтаж П. врати 2бр., 4500лв. - дост.и монт.климатици 2бр., дебитирана е сметка 602-Разходи за външни услуги 34630 лв., в т.ч.6156 лв. - направа водопроводна инстал., 2856лв. - направа ел.инсталация, 10875лв. - направа к-ция и монтаж гипсокарт., 740лв. - ремонт П. витрини, 2291лв. - боядисване с латекс стени и тав., 11712лв.-демантиране стара покривна конструкция.

Данъчната основа по фактура 255/30.12.2009 г. в размер на 64292 лв. е осчетоводена по счетоводна сметка 651-Нефинансови разходи за бъдещи периоди. Сумата включва разходи по направа на покривна конструкция, направа на метален навес, ремонт ограда и метална врата, ремонт на стълби и метален парапет. Сметка 651-Нефинансови разходи за бъдещи периоди е приключена със счетоводна статия 168/31.12.2011 г. като разходите са закрити като разходи за дейността на дружеството, респ. е намален финансовия резултат.

Данъчната основа по фактури №265/12.01.2010г., №266/13.01.2010г., №267/14.01.2010г., №268/15.01.2010г. и №269/18.01.2010г. е осчетоводена по счетоводна сметка 613 – Разходи за придобиване на ДА, аналитична партида №4 – Офис. Към 31.01.2010 г. осчетоводената сума в размер на 66168,10 лв. по счетоводна сметка 613 – Разходи за придобиване на ДА, аналитична партида №4 – Офис е закрит, като натрупаните разходи в размер на 66168,10 лв. са заведени като дълготраен материален актив в сметка 203 – Сгради. Съставената счетоводна операция е на основание мемориален ордер 20/31.01.2010 г., като в основанието е записан текст „приключен ремонт”.

Вещото лице е извършило проверка на счетоводни документи на доставчика, при която е констатирано, че фактурите са включени в справките-декларации и Дневници за продажби за съответните данъчни периоди. Предходни доставчици на [фирма] са [фирма], [фирма], ЕИК[ЕИК] и [фирма].

Относно плащането по процесните фактури, вещото лице е установило, че то е извършено в брой. [фирма] има регистриран ЕКАФП с индивидуален номер на фискалното устройство ED154872 и индивидуален номер на фискалната памет 44154872 – Свидетелство за регистрация на фискално устройство 0735/09.03.2009г., заявление за регистрация вх. №22333090021091/09.03.2009 г. /стр.279/. Всички фискални бонове, приложени към оригиналите на фактурите съхранявани в счетоводството на жалбоподателя са издадени от регистрирания ЕКАФП.

Относно кадровата обезпеченост на доставчика са представени справка за приети и отхвърлени уведомления по чл.62, ал.4 от КТ с придружително писмо № 22390090795307/15.05.2009 г. - 15 бр. заверени уведомления; Справка за приети и

отхвърлени уведомления по чл.62, ал.4 от КТ с придружително писмо № 22390090795561/15.05.2009 г. - 1 бр. заверени уведомления; придружително писмо /подаване на уведомление по чл.62, ал.4 от КТ/- 18 бр. уведомления и трудови договори от 15.05.2009 г. -18 бр. Видно от представените документи в дружеството е имало назначени по трудово правоотношение лица на длъжности шофьор товарен автомобил, работник поддържане на сгради, кофражист, зидар, арматурист, бетонджия, работник строителна изолация - 2 бр., шофьор лек автомобил, гипсадгия, работник облицовки и настилки - 4 бр., общ работник- 4 бр. и шпакловчик.

С РА е констатирано, че след извършена съпоставка на извършените ремонтни работи на обекта в [населено място] и дейностите, описани във фактурите и протоколите обр.19, представени от ревизираното лице са налице съществени различия. Наред с това ревизиращият орган е приел, че от [фирма] не са представили информация за обекта, на който са извършени услугите (вида и местонахождението) и липсват доказателства за вложените материали. С оглед гореизложеното е изведен извод, че не се установяват доставки на услуги, извършени от този доставчик и правото на приспадане на данъчен кредит е отказано по всички фактури, издадени от [фирма] на основание чл. 68, ал. 1 и чл. 69, ал. 1, т. 1 във вр. с чл. 9 от ЗДДС.

По доставки от [фирма]

С РА е отказан данъчен кредит за данъчен период м. 09.2010 г. в общ размер на 9 000,00 лв. по фактури № 125/24.09.2010 г., № 126/30.09.2010г. и № 143/27.09.2010г., издадени от [фирма], с предмет на доставка „авансови плащания по договор за извършване на СМР от 07.09.2010 г.“.

В хода на ревизионното производство на доставчика и подизпълнителя му [фирма] са връчени ИПДПОЗЛ, в отговор на които са представени копия от процесните фактури, договор за извършване на СМР, приемо-предавателни протоколи, договор, сключен с подизпълнител – [фирма] с приемо-предавателен протокол към него и фактури, издадени от [фирма], хронология на сметки 503, 411, 4532, оборотна ведомост, извлечения от банкова сметка, справки декларации, дневници за покупки и продажби, 3 бр. трудови договори, свидетелство за регистрация на фискално устройство на [фирма] и писмени обяснения.

Установява се, че е сключен договор за извършване на СМР от 07.09.2010 г. между жалбоподателя и [фирма], с предмет извършване на строително ремонтни дейности на офис в[жк]. Съгласно т. 1.2 обемът на договорените работи е приблизително определен по вид, количество и единични цени в Приложение 1. В т. 3 от договора е уговорена цена в размер на 110 000,00 лв. като заплащането се извършва авансово и етапно по банков път. Към договора не е представено Приложение 1, но е приложен приемо-предавателен протокол, в който подробно са описани по вид, единична мярка, количество, единична цена и стойност всички извършени СМР по АС-част, ел. инсталация и ВИК. Общата стойност на извършените дейности е 110 000,60 лв. Към административната преписка са приложени и 8 бр. протоколи за установяване извършването и заплащането на СМР обр.19, подписани между жалбоподателя и [фирма], въз основа на които се установява видът, количеството и стойността на извършените СМР. Относно плащането по процесните фактури са представени 2 бр. банкови извлечения

от сметката на [фирма], видно от които от сметката на жалбоподателя на 06.10.2010 г. са наредени 30 000,00 лв. с основание фактура 143/30.09.2010 г., а на 07.10.2010 г. са наредени 24 000,00 лв. с основание фактура № 126/30.09.2010 г. и 125/24.09.2010 г.

Установява се, че услугата е превъзложена от [фирма] на [фирма], в доказателство на което е представен договор от 15.09.2010 г. с предмет извършване на СМР съгласно оферта, на адрес[жк], [улица], ет. 4, ап. 18. Договорена е цена 108 000,00 лв. Към договора е приложено Приложение 1, в което подробно са изброени възложените СМР по вид, количество и стойност. Представен е приемо-предавателен протокол, сключен между [фирма] и [фирма], в който подробно са изброени извършените СМР по вид, количество и стойност, като е посочена обща стойност 108 000,00 лв. През м. 09.2010 г. и м.10.2010 г. [фирма] е издал на [фирма] следните фактури, приложени по делото: № 100/27.09.2010 г.р № 101/30.09.2010 г., № 108/06.10.2010 г., № 109/12.10.2010 г.и № 113/28.10.2010 г., всичките с предмет на доставка „аванс по договор”. Разплащането между [фирма] и [фирма] е извършвано в брой. Вещото лице е констатирало, че според хронологичния дневник за м. 9.2010 г. и м. 10.2010 г., посочения във фактурите на [фирма] данък е начислен по сметка 4532-ДДС. Видно от справка-декларация за ДДС за м.10.2010 г. и протокол вх.№ ДДС2219-1005429/15.11.2010 г. за приемане на декларации и дневници по ЗДДС, издадените фактури от [фирма] на [фирма] са включени в дневника за продажби.

В административната преписка е приложено и конструктивно становище и обяснителна записка за обекта в[жк], изготвени от инж. Н. и инж. Г., относно смяна предназначението на апартамент в офис, които не са обсъдени от ревизиращия орган. Към тях са приложени подробни скици на обекта.

Относно кадровата обезпеченост на подизпълнителя да извърши възложените СМР са представени 3 бр. трудови договори, сключени с лица назначени на длъжност общ работник строителство и сгради.

Относно извършените СМР на обекта в[жк]по делото е приета съдебно-техническа експертиза, която е изготвена от вещото лице след извършен оглед на място на процесния обект. Експертизата е констатирала, че описаните като извършени на обекта СМР по видове и обем в ак-тове обр.19, в изпълнение на договор от 07.09.2010 г., сключен между [фирма] и [фирма], отговарят по видове и обем на описаните в Приложение №1 видове работи към договора от 15.09. 2010 г., сключен между [фирма] и [фирма]. От приложените по делото документи вещото лице е установило, че на обекта на [улица], ет.4, ап.18, са изпълнени договорените строително-ремонтни работи, описани в прото-коли обр.19 от 24.09.2010 г., 27.09.2010 г, 30.09.2010 г., 04.10.2010 г. и 08.10.2010 г. Видно от актовете обр.19 на обекта са били изпълнявани видове работи по различни специалности - Ел., ВиК, строителни/ теракот, фаянс, дърводелски и др. Вещото лице е посетило обекта в кв. Л. и при огледа на място е констатирало, че има изградена и функцио-нираща ел. инсталация- осветителна и силова. Ел.кабелите са положени под мазил-ката и се виждат само съответните за целта излази - контакти или ключове. Монтирани са осветителни тела, разклонителни кутии, ел.ключове, ел.контакти, ел. табло. Има изградена и функцио-нираща ВиК инсталация -

водопроводна и канализационна. Водопроводната инсталация е скрита, положена е под мазилката и облицовката. Монтирани са съответните санитарни прибори – мивки, тоалетни, смесителни батерии, душ-батерии и др. От приетата по делото и неоспорена от страните съдебно-счетоводна експертиза се установява, че общата стойност по всяка от фактурите е начислена по синтетичните и аналитични счетоводни сметки като задължение към доставчика [фирма]. Данъчната основа по процесните фактури е осчетоводена по счетоводна сметка 613 – Разходи за придобиване на ДА, аналитична партида №4 – Офис. Към 31.12.2012 г. счетоводна сметка 613 – Разходи за придобиване на ДА, аналитична партида №4 – Офис е закрыта, като натрупаните разходи в размер на 193 541,93 лв., в т.ч. и по фактури издадени от доставчика [фирма] са заведени като дълготраен материален актив в сметка 203 – Сгради. Фактурите са включени в дневника за продажби на доставчика и в подадената справка-декларация за ДДС за данъчен период 01.09.2010-30.09.2010 г.

Относно плащането по процесните фактури по делото се установява, че [фирма] има открита разплащателна сметка в [фирма]. След проверка на извлеченията от банковата сметка, вещото лице е констатирало, че сумите по процесните фактури са платени от разплащателната сметка.

Относно кадровата обезпеченост на подизпълнителя да извърши процесните СМР, по делото са представени 3 бр. трудови договори, сключени между [фирма] и различни физически лица от 08.10.2010 г. като и тримата са назначени на длъжност "Общ работник, строителство на сгради".

Ревизиращият орган е констатирал, че през м. 09.2010 г. [фирма] не е имало наети лица по трудови правоотношения, поради което е изведен извод, че не са налице реални доставки на услуги от страна на [фирма] и правото на приспадане на данъчен кредит е отказано на основание чл. 68, ал. 1 и чл. 69, ал. 1, т. 1 във вр. с чл. 9 от ЗДДС по всички процесни фактури.

С оглед всичко гореизложено настоящият съдебен състав не споделя извода на ревизиращите органи, за липса на доказателства за реалност на фактурираните строителни услуги, извършени от [фирма] и [фирма]. Налице са безспорни доказателства за тяхното реално изпълнение, а констатациите на ревизиращият орган са необосновани и в противоречие с представените доказателства.

Във всяка от фактурите, издадени от [фирма] са описани подробно видовете СМР по количество, единична цена и стойност. Допълнително към всяка фактура е приложен двустранно подписан протокол за установяване извършването и заплащането на СМР – акт обр.19. Видовете СМР посочени в протокол обр.19 съответстват на тези, посочени във фактурите. В представените договори и приемо-предавателни протоколи обр. 19 са подробно детайлизирани по вид, количество, единична и обща цена всички строителни дейности. Индивидуализирани са обектите, на които са извършвани строителните дейности – в [населено място] и Б., като и за двата обекта са представени договори за наем, видно от които жалбоподателят е страна по наемното отношение. Приложени са фактури, издадени на [фирма] за закупуване на различни материали. Налице са доказателства за кадрова обезпеченост на [фирма] да изпълни процесните СМР с оглед представените

по делото 18 бр. трудови договори, ведно със справки за приети и отхвърлени уведомления и придружителни писма.

Относно [фирма] и неговия подизпълнител [фирма] са представени достатъчно доказателства, сочещи реалното изпълнение на извършените СМР като договори, приемо-предавателни протоколи, актове обр. 19, конструктивни проекти и др. Приложени са доказателства за отношенията между [фирма] и подизпълнителя му [фирма]- договор, приложение, приемо-предавателни протоколи, издадени фактури. Налице е кадрова обезпеченост на [фирма] да извърши превъзложените му от [фирма] СМР с оглед представените трудови договори.

Видно от приетата съдебно-техническа експертиза, описаните като извършени на обекта в[жк]СМР по видове и обем , документиран с ак-тове обр.19, в изпълнение на договор от 07.09.2010 г., сключен между [фирма] и [фирма], отговарят по видове и обем на описаните в Приложение №1 видове работи към договора от 15.09. 2010 г., сключен между [фирма] и [фирма]. Наред с това при извършения оглед на строителния обект вещото лице е констатирало, че са изпълнени договорените строително-ремонтни работи, описани в прото-коли обр.19 от 24.09.2010 г., 27.09.2010 г, 30.09.2010 г., 04.10.2010 г. и 08.10.2010 г. Видно от приетата по делото съдебно-счетоводна експертиза, възложените строителни дейности са осчетоводени по съответните счетоводни регистри, данъкът е начислен и всички фактури, издадени от доставчиците и подизпълнителя „В. билдинг“ са включени в дневниците за продажби и справки-декларациите за съответните данъчни периоди.

С оглед гореизложеното настоящият съдебен състав приема, че са налице предпоставките по чл. 68, ал. 1, т. 1 и чл. 69, ал. 1, т. 1 във вр. чл. 9 от ЗДДС за упражняване правото на данъчен кредит и незаконосъобразно с ревизионния акт това право е отказано по фактурите, издадени от [фирма] и [фирма], поради което ревизионният акт в тази част следва да бъде отменен.

По доставки от [фирма]

С РА е отказан данъчен кредит за данъчен период м. 12.2009 г. в общ размер на 1 000,00 лв. по фактура, издадена от [фирма], с предмет „рекламни материали“.

В хода на ревизионното производство на доставчика е връчено ИПДПОЗЛ, в отговор на което са представени процесната фактура, придружена с фискален бон, хронология на сметка 4532, оборотна ведомост, дневници за покупки и продажби, договор за аренда, свидетелство за регистрация на касов апарат и фактура за закупени материали от предходен доставчик.

Към процесната фактура е представен приемо-предавателен протокол от 28.12.2009 г., подписан между жалбоподателя и [фирма], с който са предадени 1 бр. рекламна табела и 4 бр. рекламни надписи. От страна на доставчика е представена фактура № 1317/03.12.2009 г., издадена от [фирма] с предмет различни рекламни материали – офсетово платно, картон, хромов хартия, тонер, златен бронз, сребърен феролит и др.

Относно техническата и кадрова обезпеченост на доставчика да изработи рекламните материали е представен договор за аренда на търговско предприятие, сключен на 01.01.2009 г. между [фирма] и [фирма]. Предмет

на договора е ползване на търговско предприятие, което ще се използва за осъществяване на печатна и предпечатна подготовка на рекламни материали, изработване на рекламни стратегии и кампании и дизайн срещу заплащане на арендно възнаграждение. В състава на предприятието влизат недвижими имоти, прилежащи към фабриката, машини, съоръжения и персонала.

Относно плащането към процесната фактура е приложен фискален бон, издаден от фискално устройство № ED157371 с индивидуален номер на фискална памет 44157371. От доставчика е представено свидетелство за регистрация на фискално устройство, в което индивидуалният номер и номерът на фискална памет съвпадат с тези в издадената касова бележка за плащане в брой.

Ревизиращият орган е приел, че не е представена информация за вида на рекламните материали, както и договор между страните. От представената обратна ведомост за м. 12.2009 г. е установено, че дружеството няма счетоводни сметки за отчитане на разходи за възнаграждения и разчети с персонала. Наред с това ревизиращият екип е констатирал, че дружеството няма регистрирани и декларирани стопански обекти, няма нает персонал и регистриран ЕКАФП. С оглед изложеното е изведен извод, че не е налице реална доставка на услуга по процесната фактура, издадена от [фирма] и правото на приспадане на данъчен кредит е отказано на основание чл 68, ал. 1 и чл. 69, ал. 1, т. 1 във вр. с чл. 9 от ЗДДС.

Настоящият съдебен състав не споделя извода на ревизиращите органи, за липса на доказателства за реалност на фактурираните от [фирма] рекламни материали. На първо място следва да се посочи, че неправилно ревизиращият екип е отказал правото на приспадане на данъчен кредит на основание чл. 68, ал. 1 и чл. 69, ал. 1, т. 1 във вр. с чл. 9 от ЗДДС, тъй като в процесния случай се касае за доставка по смисъла на чл. 6 от ЗДДС. Видно от представените доказателства от жалбоподателя и доставчика се касае за изработване и предаване на конкретни стоки – а именно 1 бр. рекламна табела и 4 бр. рекламни надписи. На следващо място несъстоятелен е аргументът на органа по приходите, че поради липсата на договор между страните и кадрова и техническа обезпеченост не е налице реалност на извършената доставка. По делото е представен приемо-предавателен протокол, в който стоките са индивидуализирани, и същият удостоверява предаването и приемането им, т.е. налице е доказателство, че собствеността е прехвърлена. Наред с това доставчикът е представил доказателства за произход на материалите, с които са изработени съответните табели, както и договор за аренда на предприятие, с което е доказал техническата си и кадрова обезпеченост да извърши доставките. Тези доказателства не са приети от органа по приходите, тъй като не са представени доказателства за арендно плащане, предаване на предприятието и т.н. Предвидените в Директива 2006/112 и в ЗДДС материалноправни условия за упражняването на правото на приспадане данъчен кредит са - доставчикът, както и получателят, да са данъчно задължени лица (действащи в това си качество); - получените стоки или услуги (по облагаема доставка) да са използвани от получателя за нуждите на собствените му облагаеми сделки; - получателят да притежава фактура, удостоверяваща действителното извършване на

доставката, която съдържа данните, уредени в чл. 226 от Директива 2006/112/ЕО. В процесния случай се установява, че тези предпоставки са изпълнени и твърдението на ревизиращия орган за липса на реално извършване на доставките се явява недоказано. Доставчикът е намерен на декларирания от него адрес, представил е исканите доказателства след извършената насрещна проверка. Към процесната фактура е представен приемо-предавателен протокол, в който достатъчно ясно и подробно са индивидуализирани предадените стоки. Налице са доказателства за кадрова и техническа обезпеченост на доставчика, както и извършено плащане по процесната фактура.

С оглед всичко гореизложено настоящата съдебна инстанция приема, че са налице предпоставки по чл. 68, ал. 1, т. 1 и чл. 69, ал. 1, т. 1 във вр. чл. 6 от ЗДДС за упражняване правото на данъчен кредит и незаконосъобразно с ревизионния акт това право е отказано по фактурата, издадени от [фирма], поради което ревизионният акт в тази част следва да бъде отменен.

По доставки от [фирма]

С РА е отказан данъчен кредит за данъчен период м. 01.2010 г. в общ размер на 6 263,00 лв. по фактури № 245/20.01.2010г., № 247/22.01.2010г. и № 249/26.01.2010г., издадени от [фирма], с предмет различни автосервизни дейности – смяна на гуми, накладки, дискове, масло, филтри и др.

В хода на ревизионното производство на доставчика е връчено ИПДПОЗЛ, в отговор на което са представени копия от процесните фактури, хронология на сметка 4532, оборотна ведомост, дневници за покупки и продажби, фактури от предходен доставчик [фирма] за доставени стоки, свидетелство за регистриран касов апарат.

От страна на жалбоподателя са представени свидетелства за регистрация на МПС, приемо-предавателни протоколи, счетоводни документи, дневник за покупки и продажбите, протоколи за приемане на декларации по ДДС.

Предмет на доставката по фактура № 245/20.01.2010 е смяна гуми, смяна накладки, смяна дискове, смяна масло, филтри, дехидр., масло, антифриз, ремъци, акумулатор. Плащането е извършено в брой. Към оригинала на фактурата е приложен фискален бон от ЕКАФП с индивидуален номер на фискалното устройство ED154903 и индивидуален номер на фискалната памет 44154903, отговарящ на представеното от доставчика свидетелство за регистриран касов апарат. Към фактурата е приложен приемо-предавателен протокол от 20.01.2010 г., според който описаните видове работи са извършени на МПС с регистрационен [рег.номер на МПС] и С5737ЕР. Автомобилите са собственост на „М. Биотрейд“, за удостоверяване на което по делото са приложени копия на свидетелствата за регистрация.

Предмет на доставката по фактура № 247/22.01.2010 е смяна гуми, смяна накладки, смяна дискове, смяна масло, филтри, дехидр., масло, антифриз, ремъци, акумулатор. Плащането е извършено в брой. Към оригинала на фактурата е приложен фискален бон от ЕКАФП с индивидуален номер на фискалното устройство ED154903 и индивидуален номер на фискалната памет 44154903, отговарящ на представеното от доставчика свидетелство за регистриран касов апарат. Към фактурата е приложен приемо-предавателен протокол от 22.01.2010 г., според който описаните видове работи са

извършени на МПС с регистрационен [рег.номер на МПС] . Автомобилът е собственост на [фирма], в доказателство на което по делото е представено копие от свидетелството за регистрация на МПС.

Предмет на доставката по фактура 249/26.01.2010 е смяна гуми, смяна накладки, смяна дискове, смяна масло, филтри. Плащането е извършено в брой. Към оригинала на фактурата е приложен фискален бон от ЕКАФП с индивидуален номер на фискалното устройство ED154903 и индивидуален номер на фискалната памет 44154903, отговарящ на представеното от доставчика свидетелство за регистриран касов апарат. Към фактурата е приложен приемо-предавателен протокол от 26.01.2010 г., според който описаните видове работи са извършени на МПС с регистрационен [рег.номер на МПС] - собственост на „М. Биотрейд“, за удостоверяване на което към делото е приложено копие на свидетелствата за регистрация.

Предходен доставчик, от който [фирма] е закупувала резервни части за ремонт на МПС е [фирма], в доказателство на което е представена фактура № 1510/20.01.2010 г. за закупени гуми, накладки, дискове, масло и филтри, акумулатор и диференциал, към която е приложен касов бон. [фирма] също предоставя на [фирма] помещение за извършване на авторемонтни услуги, както и извършва авторемонтни услуги на [фирма], в доказателство на което са представени 2 бр. фактури, издадени от [фирма] с предмет – ремонтни услуги и предоставяне на помещение за авторемонтни услуги. Според констатациите на вещото лице при закупуването, стоките са заведени в сметка 304-Стоки, аналитично по видове номенклатурни номера, количество, ед.цена. Вещото лице е направило съпоставката в табличен вид между закупените количества стоки от всеки вид от [фирма] и документираните авторемонтни услуги, извършени към [фирма] с процесните фактури, видно от която е налице пълно съответствие между количество и вид на закупените и монтирани стоки.

От приетата по делото и неоспорена от страните съдебно-счетоводна експертиза се установява, че общата стойност по всяка от фактурите е начислена по синтетичните и аналитични счетоводни сметки като задължение към доставчика [фирма]. Данъчната основа по фактури № 245/20.01.2010г., № 247/22.01.2010г. и № 249/26.01.2010г. е осчетоводена по счетоводна сметка 601 – Разходи за материали, аналитична партида №5 – Други материали, респ. сметката е приключена в сметка 611 – Разходи по дейността, направление на разхода „Части за ремонт на транспортни средства“. Фактурите са отразени за данъчен период м. 01.2010 г. в дневника за покупки на [фирма].

Относно плащането по процесните, вещото лице е посочило в експертизата, че то е извършено в брой на датата на издаване на всяка от фактурите. Към всяка от фактурите е приложен фискален бон от ЕКАФП с индивидуален номер на фискалното устройство ED154903 и индивидуален номер на фискалната памет 44154903.

Ревизиращият орган е приел, че липсват доказателства за обект за извършване на услугите, свързани с ремонти на автомобили. От представената оборотна ведомост е установено, че дружеството няма счетоводни сметки за отчитане на разходи за възнаграждения и разчети с

персонала. На следващо място е установено, че дружеството има едно лице със сключен трудов договор на длъжност сътрудник охрана. С оглед изложеното е изведен извод, че не е налице реална доставка на услуги по процесните фактури, издадени от [фирма] и правото на приспадане на данъчен кредит е отказано на основание чл 68, ал. 1 и чл. 69, ал. 1, т. 1 във вр. с чл. 9 от ЗДДС.

С оглед всичко гореизложено изводът на ревизиращите органи, за липса на доказателства за реалност на фактурираните от [фирма] услуги, е обоснован и икономически обоснован. Представените доказателства обосновават извод за реалното изпълнение на услугите. Във всяка от фактурите, издадени от [фирма] са описани подробно видовете ремонтни дейности, които са извършени. Към всяка фактура е приложен двустранно подписан приемо-предавателен протокол, в който са индивидуализирани всички МПС, на които са извършени авторемонтните дейности посочени по вид, количество и стойност. Жалбоподателят е представил свидетелства за регистрация на всички описани в приемо-предавателните протоколи МПС, видно от които те са негова собственост и се ползват за дейността на дружеството. Доставчикът е представил доказателства за закупените авточасти, които според приетата и неоспорена от страните съдебно-счетоводна експертиза съответстват по количество и вид на монтираните на МПС на жалбоподателя части. Аргументите на органа по приходите за липса на кадрова и техническа обезпеченост на доставчика се явяват също недоказани, тъй като са представени доказателства, свидетелстващи за тези факти. Установено е по несъмнен начин, че обектът, където са били извършвани ремонтните дейности е предоставен от „Фин консулт“, както и че същото дружество е предоставяло авторемонтни услуги на [фирма]. Поради това настоящият съдебен състав приема, че незаконосъобразно ревизиращият орган е отказал право на приспадане на данъчен кредит по всички процесни фактури, издадени от [фирма].

С оглед всичко гореизложено настоящият съдът не споделя извода на ревизиращите органи, за липса на доказателства за реалност на фактурираните доставки на стоки и услуги, извършени от [фирма], [фирма], [фирма] и [фирма]. Изпълнени са предвидените в Директива 2006/112 и в ЗДДС материалноправни условия за упражняването на правото на приспадане данъчен кредит: - доставчикът, както и получателят, да са данъчно задължени лица (действащи в това си качество); - получените стоки или услуги (по облагаема доставка) да са използвани от получателя за нуждите на собствените му облагаеми сделки; - получателят да притежава фактура, удостоверяваща действителното извършване на доставката, която съдържа данните, уредени в чл. 226 от Директива 2006/112/ЕО. Наред с това всички доставчици на жалбоподателя са представили доказателства след извършените им насрещни проверки. Процесните фактури са издадени във връзка със сключени договори и за всяка извършена услуга е подписван приемо-предавателен протокол между страните, в който достатъчно ясно и подробно са индивидуализирани извършените услуги/предадените стоки. Налице са доказателства за кадрова обезпеченост на доставчиците и извършеното плащане по всички процесни фактури. Настоящата съдебна

инстанция счита, че ревизиращият орган е отказал правото на приспадане на данъчен кредит с много противоречиви констатации, които не отговарят на фактическата обстановка, установяваща се от приложените доказателства, с оглед на което с РА незаконосъобразно е отказано правото на данъчен кредит по фактурите, издадени от [фирма], [фирма], [фирма] и [фирма]. В случая от всички представени доказателства и заключенията на приетите по делото съдебно-счетоводна и съдебно-техническа експертизи се установява реално изпълнение на доставките на услуги и стоки по смисъла на чл. 6 и чл. 9 от ЗДДС.

По деклариранията ВОД

С ревизионния акт за дан. период м. 09.2010 г. е допълнително начислен ДДС в размер на 3 429,35 лв. на основание чл. 86, ал. 2 от ЗДДС по документирана доставка на сушени гъби, извършена към „Nuas Verbis“- Испания с VIN ESB63503353.

Ревизиращият екип е приел, че за декларираната вътреобщностна доставка се установява, че посоченият получател е с невалиден ДДС номер. В отговор на изпратена молба за потвърждаване на регистрационни данни по реда на чл. 27 от Регламент /ЕО/ № 1798/07.10.2003 до администрацията на Испания е посочено, че „Nuas Verbis“- Испания с VIN ESB63503353 е прекратил дейността си на 31.12.2010 г. и никога не е имал ДДС номер за вътреобщностна търговия, както и никога не е кандидатствал за такъв. Поради това органът по приходите е приел, че не е налице вътреобщностна доставка по фактура № 261/10.09.2010 г. и не е приложима нормата на чл. 7 от ЗДДС и чл. 53 от ЗДДС, тъй като получателят по доставката не е дружество, регистрирано за целите на ДДС в друга държава членка на Европейския съюз. Поради това процесната доставка е обложена с 20% ставка.

От страна на жалбоподателя са представени фактура № 261/10.09.2010 г., придружена с международна товарителница от 10.09.2010 г. и извлечение от банкова сметка за полученото плащане по процесната фактура. Превозът е извършен с нает транспорт от оспорвания, вписан в транспортните документи. Превозвачът на стоката е [фирма], а стоката е натоварена в С. и транспортирана до Б.. Налице е пълно съответствие между описанието на стоката по вид и количество във фактурата и в международната товарителница. Видно от представеното банково извлечение, по сметката на [фирма] е получено плащане по процесната фактура на 28.09.2010 г.

Съгласно разпоредбата на чл. 7 във връзка с чл.53, ал.1 ЗДДС облагаеми с нулева ставка на ДДС са ВОД, когато едновременно са изпълнени следните условия 1. да е налице доставка на стоки, 2. да е налице транспортиране на стоките от територията на Република България на територията на друга държава членка на ЕС, който транспорт може да се извършва от коя да е от страните (доставчик и получател) или за сметка на коя да е от тях, 3. доставчикът да е регистрирано за целите на ДДС лице в Република България и 4. получателят е данъчно задължено лице, или данъчно незадължено лице, регистрирано за целите на ДДС в друга държава-членка. На основание чл. 53, ал. 1 от закона, ВОД по чл. 7 се облагат с нулева ставка. Следователно, за да е приложим режимът относно ВОД за дадена доставка на стоки, следва да са налице кумулативно следните условия: доставчикът да е регистрирано лице

за целите на ДДС на територията на страната; получателят да е регистрирано лице за целите на ДДС в друга държава – членка; предмет на доставката да са стоки; възмездност на доставката; и транспортиране на стоките от територията на страната до територията на друга държава-членка. Настоящият съдебен състав намира, че от страна на жалбоподателя са представени всички изискуеми според [чл. 45, т. 1 и т. 2 от ППЗДДС](#) документи и това са: фактура за доставката, в която е посочен идентификационния номер по ДДС на получателя, издаден в държавата членка, в която същият е регистриран и документ, удостоверяващ изпращането и транспортирането на стоката.

В случая спорен въпрос между страните по делото е валидността на ДДС регистрацията на испанския търговец и дали той е регистриран за целите на ДДС в друга държава членка на Европейския съюз.

Органът по приходите се позовава на отговор 6806 от администрацията на Испания, получен вследствие осъществен обмен на информация, в който било посочено, че испанският търговец с ДДС № B63503353 никога не е имал ДДС номер за вътреобщностна търговия и не е кандидатствал за такъв.

Следва да се поясни, че в Кралство Испания търговците имат 2 идентификационни номера за целите на ДДС – единият, те следва да използват в търговските си взаимоотношения на вътрешния пазар, а вторият номер се издава и служи за целите на вътреобщностната търговия. Съгласно Регламент /ЕО/ № 1798/2003 на Съвета от 07.10.2003 г., изменен с Регламент /ЕО/ № 885/2004 г. и Регламент /ЕО/ 1791/2006 г., системата VIES служи за контрол на вътреобщностните доставки на стоки. Тя представлява електронна база данни, която обработва и съхранява информацията от т.нар. обобщени декларации /recapitulative statement/, т.е. VIES декларациите на търговците, осъществяващи сделки в рамките на Общността. Осигурява пряк достъп на държавите-членки до данните, съхранявани електронно от всяка една от тях. Една от функциите на VIES е да позволи на българските търговци, извършващи търговска дейност в рамките на Съюза, да получават потвърждение на валидността на регистрацията по ДДС /ДДС номера/ на техните контрагенти. Друга основна функция е да позволи на приходните администрации на държавите членки да наблюдават и контролират потока на вътреобщностна търговия за нередности и измами, в т.ч. чрез анализ и проверка на вписаните във VIES декларациите ДДС номера.

Настоящият съдебен състав приема твърдението на органа по приходите за липса на номер за вътреобщностна търговия за недоказано с оглед представените доказателства по делото, въпреки изричните указания, дадени от съда в тази насока. Следва да се посочи, че отговорът на испанската администрация по своята същност представлява официален писмен документ, съставен от длъжностни лица в рамките на техните правомощия, но такъв не е приложен по делото, въпреки изричните указания на съда с определение от 01.02.2013 г. и от 25.04.2014 г. Независимо от това, от ответника по делото е приложена единствено разпечатка на изпратен имейл между служители на ТД на НАП от 18.02.2011 г. (л. 70) относно получен отговор от испанските данъчни органи, в който е предадено съдържанието на отговора. Официалния документ, съдържащ отговора на испанската

администрация не е представен. Поради това не може да бъде установена достоверността на превода и съдържанието на изпратения мейл между служители на ТД на НАП.

Същевременно, от посоченото в приложения имейл се установява, че испанското дружество, получател по ВОД, има ДДС № В63503353 и е прекратил дейността си, считано от 31.12.2010 г. От това обстоятелство следва изводът, че към датата на ВОД получателят е бил действащ търговец, регистриран за целите на ДДС в друга държава-членка. Поради това в случая са налице предпоставките по чл. 7 от ЗДДС, за да се приеме, че извършената от [фирма] доставка е вътреобщностна по смисъла на ЗДДС.

С оглед всичко гореизложено настоящият съдебен състав приема, че с ревизионния акт незаконосъобразно е допълнително начислен ДДС в размер на 20 % и следва да се отмени в тази част като необоснован и незаконосъобразен.

Предвид изхода на делото и заявеното от жалбоподателя искане за присъждане на направените по делото разноски е основателно. Жалбоподателят е направил разноски по делото в общ размер на 600 (шестстотин) лева, от които 50 лв. – платена държавна такса, 300 лв. платено възнаграждение за вещо лице по изслушана съдебно-счетоводна експертиза и 250 лв. платено възнаграждение за вещо лице по изслушана съдебно-техническа експертиза. Не са представени доказателства за договорено и платено адвокатско възнаграждение. Поради това ответникът следва да бъде осъден да заплати на жалбоподателя съдебни разноски в размер на 600 лв.

Воден от горното и на основание чл. 160, ал. 1 ДОПК, Административен съд София- град, I отделение, 3-ти състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на [фирма] с ЕИК[ЕИК], ревизионен акт № 1201116/02.05.2012 г., издаден от М. Г. П., на длъжност главен инспектор по приходите при ТД на НАП С., потвърден с решение № 2542/26.10.2012 г. от директора на дирекция “Обжалване и управление на изпълнението” – [населено място]

ОСЪЖДА Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика” [населено място], да заплати на жалбоподателя [фирма] с ЕИК[ЕИК], направените по делото разноски, в размер на 600 (шестстотин) лева.

Решението може да се обжалва в 14-дневен срок от съобщението до страните за постановяването му с касационна жалба пред Върховния административен съд.

СЪДИЯ: